Foto: CARL JOHAN ERIKSON

I dubbla led. *Tusentals folkdansare från hela landet mötte upp för att visa sina danskonster. Svenska ungdomsringens riksstämma kulminerade i en mastodontringdans.*

Dansen går genom Gamla stan. *Turister och stockholmare betraktade den färgglada invasionsstyrkan.*

Dansare slog ring runt Slottet

Av MARTIN VÅRDSTEDT

I går lamslogs Stockholms innerstad av något som liknade en invasion. Tusentals underligt klädda människor tågade in i staden och slog en ring runt Gamla stan. Slottet uppges ha varit nära att falla.

Åtminstone såg soldaten ur högvakten mycket allvarligt på att tusentals folkdansare passerade genom hans uppritade ring på stenläggningen. Bland åskådarna var meningarna delade inför den anstormande allmogen. Är dessa galningar vänner eller fiender?

— Det ska vara som ett bondetåg, sa Bengt Ohlson från Karlsborgs folkdanslag. Vi är säkert uppåt fyra tusen deltagare här i dag. Folk har mött upp från hela landet för att passa på och visa myndigheterna vilka vi är och vad vi håller på med.

"Vi", det är folkdansorganisationen Svenska ungdomsringen, som inte är så ung längre — den fyller sjuttio år detta folkmusikens och folkdansens år. Deras riksstämma kulminerade i och med lördagens färgglada mastodontringdans runt Gamla stan. Turisterna på Lejonbacken betraktade roat spektaklet och kamerorna gick varma.

Långt tåg

Den inhemska befolkningen var dock aningen irriterad. Enorma högtalare ackompanjerade aktionen med ylande folkmusik, och den som försökte konversera i närheten av något av de många högtalartornen kunde knappt göra sin röst hörd.

— Dötagning kallade min morfar den här sortens musik, förklarade en förbipasserande stadsbo indignerat.

— Jag älskar den, sa en annan som placerat sig alldeles under en högtalare.

Det långa tåget ställde till trafikproblem bland bussar och gångtrafikanter. En far skildes från hustru med barn i barnvagn och de hamnade på var sin sida av den ringlande evighetsormen.

Forts på sidan D 2, spalt 1

Dansare . . .

Forts från sidan D 1

Faderns ansikte utstrålade uppriktig förtvivlan under de långa minuter som följde innan han till sist återfick kontakten med sin familj.

Invasionsstyrkan verkade till en början väl motiverad. Tjo och tjim och jippi var stridsropen som skallade mellan husen.

— Häng med i världens största ringdans, gastade dansarna till publiken utmed tåget. Det är vansinnigt roligt — tjoho.

Svetten dröp

Efter hand fick dock sommarsolen greppet om de påpälsade stackars dansarna, och svetten dröp från överansträngda nunor som lyste i kapp med de många illröda ylleluvorna.

Så småningom avbröts belägringen av Gamla stan, och skaror av folkdräktsklädda drog planlöst genom gränderna. Spridda kommentarer på olika dialekter kunde uppsnappas.

— Var ligger Riddarholmen någonstans?

— Jag måste få någonting att dricka.

— Jag går inte ett steg till, jag har skavsår.

— Vad har jag gett mig in på?

— Jag har håll.

Associationerna gick till Karl XII:s armé på flykt genom Ukraina: trötta och hungriga soldater som undrade om de någonsin ska få återse hembygden. En man haltade med blodigt knä. Han hade dragits omkull i ett hastigt ringdansryck.

Till sist nådde de fyra tusen fram till Riddarholmen. Vid Riddarholmsbron stod en parant folkdräktsklädd kvinna med walkie-talkie och dirigerade trafiken. Poliskonstaplarna runt omkring henne verkade vara med på noterna.

Dans på mässan

Hela armén lotsades över gatan och ringdansen kunde återupptas vid Evert Taubes terrass, där dansarna svärmade likt förrymda bin runt en utomhusscen full med glada spelemän. "Vi kan spela basfiol och flöjt" tonade ut över Riddarfjärden. Enligt uppgift skulle festligheterna fortsätta hela kvällen med mat och dans på mässan i Älvsjö.

Vid frågan om man inte måste vara lite galen för att vara med i sådana här sammanhang så blinkade de alla i samförstånd och sa:

— Vi brukar säga att det underlättar. □